

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Almeria.

Conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Sempre me pregunteu els que tinc darrere. M'he de girar aixina, però va, seguisc.

Evidentment, primer, començar excusant la meua assistència ahir. Estava reunit a la mateixa hora amb els rectors. Des de feia temps tenia hora amb els rectors i per això no vaig poder anar. Simplement, per eixe cas no estava, no per altra cosa.

Evidentment que hi ha una manca de finançament. No caldrà dir que eixe finançament ens manca en tots els sectors de la nostra població i, per tant, evidentment, supose que tots sabem cap on hem d'anar a reivindicar eixe finançament, i és, evidentment, a aquell que ens el nega i que ens fa xantatge cada dia i que en salta, per exemple, les decisions preses a esta cambra, que és fruit sobirania popular del poble valencià, i que el senyor Montoro es passa per allà on pot i que va dient-nos moltes vegades que hem de retallar, a pesar que la sobirania popular del poble valencià ha decidit altres coses.

Per tant, queda prou clar cap on hem d'anar i a qui hem de reclamar. Nosaltres, evidentment que tenim la voluntat que passe i que millore el finançament, i ho farem amb les mesures que he dit des del primer moment, en la mesura de les nostres possibilitats, però, evidentment, que ho farem. No només això, sinó, evidentment, el que ha dit, d'implementar el Decret 91/2013. Ja anem en eixa línia i, de fet, estem treballant en diferents actuacions. Una d'elles és crear eixe registre i, per tant, estem treballant en una orde que ordene la xarxa d'escoles de música existent i dimensione l'oferta i, per tant, estiga eixe registre i ordenació de la xarxa d'escoles de música. Un dels objectius és afavorir la transició de les antigues escoles d'educands, ja ne queden poques, però afavorix eixa integració cap al nou model de música, també d'escoles de música.

També, hem d'incidir en la formació del professorat. Per això les persones que treballen en les escoles de música també tenen accés a la formació feta des dels Cefire, des dels centres de formació del professorat.

Però no volem quedar-nos ahí, sinó que també estem treballant per a implementar un programa específic de formació també per als equips directius i els professionals de les escoles de música per a la implantació d'eixe nou paradigma i, evidentment, totes aquelles implementacions que fagen falta i que estiguen a les nostres mans per tal d'anar millorant-ho.

Evidentment que s'han de fer moltes coses i no serà per nosaltres que ens quedarem parats. Farem tot allò que estiga en les nostres mans normativament, i de finançament, si és que els recursos ens ho permeten.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, les següents preguntes, per escrit del conseller de transparència, no es formularan per l'absència de la consellera.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'educació, investigació, cultura sobre política general de la conselleria en matèria de nous nomenaments realitzats en les institucions públiques culturals de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Miguel Ángel Mulet. (Veus)

¿Per a què mos demana vosté la paraula?

La senyora Ortiz Vilella:

(Inoïble) ... artículo 70.1. Para la observancia de un artículo del reglamento, en este caso el artículo 149.

El Grupo Parlamentario Popular considera que la decisión de no incluir en el orden del día de este pleno la interpelación especial de urgencia, presentada en tiempo y forma el pasado viernes, vulnera claramente el artículo 149 del reglamento y, en virtud de protesta y con independencia de ejercitar las acciones judiciales que correspondan, vamos a abandonar este pleno.

Muchas gracias.

El senyor president:

Molt bé.

Aleshores, entenem que decau la interpel·lació i passem al següent punt de l'ordre del dia. Decau el punt, sí.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política general del Consell en relació amb les federacions esportives valencianes, que formula la diputada senyora Sandra Mínguez Corral (GP Podemos-Podem) (RE número 3.854, BOC número 24)

El senyor president:

Continuem el nostre treball amb el següent punt en l'ordre del dia, que és l'últim, que és la interpel·lació al Consell sobre política general del Consell sobre federacions esportives valencianes, que formula el Grup Parlamentari Podemos-Podem al conseller d'educació, cultura i esports.

Donem la paraula a la il·lustre diputada Sandra Mínguez.

Quan vosté vullga.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, senyories.

En primer lugar, dar la bienvenida a los invitados y a las invitadas que nos acompañan hoy aquí, y una pena que no me escuche la bancada popular, porque tenía algunas cosas que decirles en el tema que abordaremos, que es federaciones deportivas, pero seguro que luego revisarán esta sesión y lo estudiarán detenidamente. Estoy segura de ello.

Primero, fueron las entidades deportivas nacidas desde la espontaneidad. El siguiente paso natural fue crear estructuras capaces de crear competiciones regulares y, de ahí, nacieron las federaciones. Un trabajo de autoorganización que generó todo tipo de clubes. Algunos más elitistas y otros menos elitistas. Todo esto hace más de cien años. Y uno de los primeros libros que reflexionó en España sobre la disociación entre el deporte espectáculo y el deporte de base fue el escrito en una fecha tan lejana como 1930 por el periodista madrileño Pedro Rico. Llevaba el significativo título de *El deporte en España. Amateurs y profesionales. Educación. Distracción. Espectáculo*. Y describía el deporte como un cuerpo humano en el que el fútbol ocupaba la cabeza y el resto del cuerpo eran el resto de deportes. Había crecido tanto la cabeza, que se había deformado completamente el cuerpo. Los tiempos presentes han confirmado la reflexión del periodista y el deporte base se ha hecho a partir de voluntariado más absoluto de miles de dirigentes anónimos, reconocidos suelos en los deportes que se practican. Muchísimas gracias desde aquí a todas esas personas que han sacado adelante el deporte base.

Nadie puede negar la importancia el deporte en nuestra sociedad. El 43% de nuestras niñas y nuestros niños son obesos –prácticamente la mitad–, previene malos hábitos como el tabaquismo o el alcohol y se reduce, al practicarlo, su tasa de mortalidad entre un 8% y un 14%.

Invertir en deporte es invertir en salud y, también, es invertir en equidad, en igualdad de oportunidades, en formar parte de una sociedad donde la ciudadanía tenga las mismas oportunidades, los mismos derechos independientemente de su situación socioeconómica. Y las federaciones deportivas ejercen y realizan esta labor, esta labor social, esta labor de igualdad de oportunidades y derechos. Son las federaciones y los ayuntamientos los que ponen el deporte público al servicio y al alcance de todas.

Las prioridades políticas de un gobierno se establecen en los presupuestos –he aquí mi intervención, que me hubiera gustado que hubiesen escuchado la bancada del PP–, y los gobiernos del PP aquí presentes así lo demostraron, demostraron sus prioridades, las dejaron muy claras.

No adelantemos acontecimientos y empecemos por el principio. El 22 de marzo del 2011 se aprueba la Ley 2/2011, de La Generalitat, del deporte y la actividad física de la Comunidad Valenciana. Una ley curiosa, he de reconocer, una ley que se aprueba siete días antes solamente de que se saque el decreto donde se convocan las nuevas elecciones autonómicas.

Recién hecha la ley y aún calentita, pues se acababa de aprobar, tuvieron un olvido nuestros compañeros del Partido Popular, pero no nos preocupemos porque fueron capaces de rectificar a tiempo. Se les olvidó incluir en esa ley la regulación del ejercicio profesional. Además, era una enmienda un grupo o partido de..., en ese momento que fue rechazada por el PP. Pero, bueno, no pasa nada, que no cunda el pánico, que la incluyeron como promesa en su programa electoral. Prometieron regular el ejercicio profesional, promesa que, por supuesto, incumplieron.

Otra de sus promesas escritas en el programa electoral fue la siguiente: «Continuaremos incrementando...». Llevaban tres años disminuyéndolo, pero, bueno, ellos dijeron: «Continuaremos incrementando los apoyos económicos a los programas deportivos desarrollados por las federaciones deportivas.» Dicho y hecho, prometen aumentar y, tres meses más tarde, el 28 de junio del 2011, ¿qué hacen? ¿Aumentan? No, recortan. Recortan 400.000 euros en cantidades que iban dirigidas a instituciones verdaderamente promotoras del deporte base y educativo, como son las federaciones deportivas, clubs, ayuntamientos y universidades principalmente, prometidos en su programa, prometido e incumplido. Incumplida su propia ley al reducir el presupuesto, igualarlo al año 1998, veinte años antes, posicionando la Comunidad Valenciana solamente por delante de Ceuta en la que menos invertía en deporte. Pasando en un presupuesto de 1,5 millones de euros a las federaciones deportivas a 850.000, la mitad. Reduciendo el 50% del presupuesto del programa de tecnificación, recortaron a la mitad la inversión en las futuras promesas de nuestro deporte valenciano, prometido en su programa, prometido, que es incumplido. Destinando al deporte base 7 millones de euros, de los cuales la mitad se destinó a pagar los altos cargos adscritos en el Consell de l'Esport, un órgano que apenas se reunía.

Y lo que estaba haciendo el PP en realidad era defender que el que tenga dinero haga deporte, que el que tenga dinero que estudie, que el que tenga dinero que vaya a la universidad, que el que tenga dinero que se cure; y el que no tenga dinero, pues que se aguante, el que no tenga dinero que tenga peor salud, que tenga peor educación, que tenga peor disponibilidad y también peor salud física y deportiva. En definitiva, el que no tenga dinero tenga menos derechos y que sea menos ciudadano.

Y, como en todo, pusieron a esta comunidad a la cola. La pusieron a la cola de educación, a la cola de sanidad, a la cola de fracaso escolar, de abandono escolar y por supuesto también a la cola del deporte, y la pusieron en cabeza, en cabeza corrupción y saqueo. Ahí sí que estábamos los primeros.

Y mientras recordaban que en nuestro deporte que no había dinero porque así lo hacían, priorizaron, y priorizaron a invertir en fórmula 1 y priorizaron en sacar a Rita y a Camps en un Ferrari, y priorizaron en Ecclestone, y dejaron atrás a niñas y niños, a nuestros valencianos y a nuestras valencianas que querían practicar deporte base en sus municipios a través de las federaciones y de los ayuntamientos, pero no había dinero porque había que priorizar.

Gracias que la falta de apoyo se suplió con unos excelentes deportistas y unos excelentes técnicos y unos padres que lo aguantaron todo. Si bien es cierto que no se ha apoyado con

los recursos económicos necesarios a nuestro deporte base y a nuestras federaciones, cierto es que el actual sistema deportivo no es justo. En la Comunidad Valenciana las federaciones reciben un dinero proporcional al número de federados que tengan. ¿Esto qué quiere decir? Que las federaciones con muchos federados tienen muchos ingresos y que las federaciones con pocos federados tienen muy poquitos ingresos. ¿Y esto qué produce? Que las federaciones con muchos federados que obtienen muchos ingresos cada vez obtengan más ingresos pues tienen más afiliados, y las federaciones con pocos afiliados, que obtienen pocos ingresos, cada vez tienen menos afiliados. Y estamos hablando de pequeñas federaciones, pequeñas federaciones que son grandes deportes, como, por ejemplo, la natación o el atletismo.

Señor *conseller*, ¿cuál es su estrategia para asegurar la igualdad de oportunidades en todas las federaciones, evitando que el número de federados sea el único criterio para su viabilidad?

¿Qué medidas tomará para hacer una más justa distribución económica y para que dicha redistribución sea más eficiente, con criterios más claros y más equitativos?

¿Qué medidas además piensa ejercer para que esta redistribución se adapte a nuestro deporte base y no solo al competitivo?

Y para finalizar mi intervención, me gustaría acabar con una felicitación, y esta vez no voy a felicitar a Cristiano Ronaldo por haber ganado su equipo la Eurocopa, sino voy a felicitar al club de fútbol atlético femenino que el pasado mayo fue campeón en la liga femenina y que tuvo que suspender la rueda de prensa que había convocado porque ningún medio de comunicación asistió a la misma. Para mí van estas felicitaciones, para estas deportistas. Es un ejemplo de la necesidad de implementar políticas de igualdad de género en el deporte. Y las federaciones deportivas deben contribuir a ello. Y deben contribuir por justicia, porque somos el 52% de la población las mujeres. A través de sus estatutos se debe contribuir al equilibrio de sexos en todos sus tramos.

Señor *conseller*, ¿se tiene pensado ejercer políticas en las federaciones deportivas más inclusivas, con discriminación positiva de género en sus directivas, trabajadoras y trabajadores y personal técnico?

Señor *conseller*, ¿se tiene pensado aplicar políticas de visibilización positiva entorno al deporte femenino?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Ens sumem a les felicitacions i al reconeixement als esportistes, no, a Cristiano no. (*Rialles*) Cadascú a lo seu. Tot i que a Portugal està Nani i André Gomes. (*Aplaudiments*)

Felicitació a la selecció femenina de futbol. (*Veus*) Bé, però ens sumem, no?

Senyor *conseller*.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Podem felicitar, per exemple, Ana Sanchis, que ha sigut campiona de contrarellotge ací mateixa, al País Valencià, campiona de l'estat de contrarellotge. Per cert, una esportista que a més a més ha continuat amb els seus estudis i està acabant medicina, imagineu si té això també mèrit. (*Aplaudiments*)

Bé, a mi m'agradaria començar, ja que açò és inusual, agraint a la diputada, perquè per a promoure l'esport la veritat és que ha sigut molt eficient, perquè han escoltat «esport» i han apretat a córrer. O siga que gràcies per ser tan eficient en la promoció de l'esport.

Mire, compartim moltes de les reflexions que ha fet la seua senyoria, la diputada, entorn a la pràctica esportiva, a la relació de les federacions. I alguna d'eixes referències que ha fet jo l'he viscut en primera persona, he fet molt d'esport, he sigut esportista, encara que ara ja no ho parega, però ho he practicat i ho he sentit. Més que res perquè els esports minoritaris evidentment necessiten més recolzament que no els que són tan majoritaris.

És per aquest motiu, i per tots els que vosté ha dit, que la política esportiva d'este nou Consell va en la línia precisament del que ha anat dient i que destinem enguany 17 milions d'euros del pressupost, un 7,39% més, és a dir, no ho vam prometre d'eixa manera com feia el Partit Popular, sinó que s'ha complert, i això ho he fet gràcies als seus vots també, evidentment.

I per a treballar destinem bàsicament en tres eixos fonamentals, molts d'ells dels que ha dit. Un, el foment de l'esport base, escolar i de salut. D'altre, l'acompanyament als joves esportistes d'elit, molts d'ells de federacions més minoritàries. I, per un costat, el foment de l'esport com a eina de cohesió i d'integració social i també del treball per a la igualtat; i per això tota una sèrie de mesures que estem fent.

Pensen que invertir en l'esport pròxim és allò millor que podem fer, perquè ens ajuda en salut, ens ajuda en pràctiques d'oci saludable, però també ens ajuda, com deia vosté, a democratitzar, a tindre més participació, a cohesionar la societat, a fer-la més igualitària, i per tant que siga una societat més justa.

Per això mateix, hem consignat 2,8 milions d'euros dels pressupostos per actuacions destinades a fomentar l'esport, l'esport de base i l'activitat esportiva també per a l'esport escolar, les federacions, les seues esportives i les competicions d'esport de base. Per tant, en este sentit, pel que vosté em deia en la seua pregunta, les federacions esportives exerciten, com hem dit, unes funcions delegades, que són importantíssimes i que actuen com a col·laboradors i agents principals en el fet esportiu. Per això des de la nostra conselleria hem fet ja diferents polítiques destinades a desenvolupar eixa llei de l'esport, de la qual vosté estava parlant.

No podem oblidar que som precisament els principals interlocutors entre la societat i el món esportiu i tindre una relació fluida amb ells és importantíssim. Per això des del primer

moment que va entrar el nou director general d'Esport, el senyor Josep Miquel Moya, ha tingut ja reunions amb pràcticament totes les federacions, amb 44 de 58, és a dir, pràcticament totes. I hem escoltat les seues necessitats i allò que realment volen.

Una de les característiques, precisament, és que eixes federacions són tan diverses que les seues necessitats són molt heterogènies i, per tant, les estem intentant resoldre de forma individualitzada, però amb una mirada conjunta en eixos eixos d'actuació que li estàvem dient.

Per tant, ja, des del primer moment s'està participant en diferents comissions totes les federacions, com ara, per exemple, perquè elles mateixa facen la proposta de la medalla al mèrit esportiu, que no siguem nosaltres, sinó que siguem les mateixes federacions les que reunides ens diguen quins serien aquells esportistes o aquells equips que s'han de promocionar, també per a dir-nos quins són els millors esportistes en edat escolar i la valoració dels esportistes d'elit.

També formen part d'un fòrum que s'ha creat, que és el fòrum dels divendres en l'esport, on tenen una participació permanent i són espais d'intercanvi en què les diferents federacions s'ajuden, ens diuen quines experiències d'èxit tenen per a millorar la seua gestió i la seua actuació del dia a dia.

Ha parlat d'algunes de les ajudes que reben les federacions. Bàsicament les federacions nosaltres pensem que han de rebre ajudes també independentment del seu tamany, com vosté deia. I, per tant, les podem dividir en quatre conceptes bàsics, els que s'estan treballant per tal d'accedir a eixes ajudes. Per un costat, ajudes per a les despeses de funcionament i acompliment de les seues funcions. Per un altre costat, ajudes a la tecnificació, és importantíssim que ajudem els esportistes perquè puguen millorar la seua tècnica i puguen desenvolupar-se més plenament. I això per a enguany eren 28 federacions que compten en estos programes de tecnificació, moltes d'elles federacions xicotetes, esportistes dels quals sense esta tecnificació no podrien arribar on estan arribant, i s'estan iniciant en l'alt rendiment i ho fan gràcies a estos programes de tecnificació. Ajudes també per a material immobilitzat de les pròpies federacions. I ajudes a les organitzacions d'esdeveniments esportius.

Com deia, també s'ha de modificar molts decrets. I un dels objectius de la nostra legislatura és modificar el decret d'entitats, per tal d'adaptar-se als nous temps, com vosté deia, de democratitzar i que realment hi haja màxima representativitat també de les dones, com no pot ser d'una altra manera en les federacions esportives i en els seus òrgans de direcció. I, per tant, en eixe sentit anem a fer la modificació del decret d'entitats, i serà un procés evidentment participatiu, obert, en què totes les federacions i el conjunt de la ciutadania podran fer les seues aportacions també.

Pensem que és important que siga més transparent i que hi haja una major rendició de comptes, la gestió de les federacions. I això també estem treballant per a introduir-ho en este decret.

Un altre dels projectes en què hem involucrat les federacions és una de les que estem més contents, i és un projecte nou, que iniciem per al proper curs i que està dins d'este mateix pressupost, que és el programa «Esport a l'escola»,

precisament perquè no passe allò que ha dit vosté que hi hagen molts cabuts, sinó que hi hagen molts gegants de diferents esports i que tots puguem realment practicar el nostre esport i arribar a allà on volem.

Quin és l'objectiu d'eixe programa de «l'Esport a l'escola»? Que les mateixes federacions puguen tindre accés, que puguen anar als centres educatius i participen i es conega el seu esport. Molts d'ells esports desconeguts i que els xiquets participen en eixa experiència. Per tant, incrementar la participació col·lectiva de l'esport, dels hàbits esportius, dels hàbits de cohesió, que les federacions tinguen realment visibilitat en els centres educatius i, per tant, practicar la fórmula regular de l'activitat física en esports que moltes vegades fins ara no es coneixien. Si no m'equivoque, són catorze les federacions que participaran ja en el primer programa.

A més a més, com deia, les federacions han de tindre un paper de cohesió social. Ja el tenen en el programa Hospiesport, un programa que es fa amb la federació d'esport adaptat, i que serveix, entre d'altres coses, per a iniciar..., ho va iniciar l'anterior Consell, nosaltres li hem donat més força, per afavorir el procés de readaptació funcional d'algunes de les persones que estan en hospitals i que, via l'esport, poden tornar a una vida més normalitzada. I per afavorir també el procés d'utilització de l'esport per pacients tractats en els hospitals.

I hem creat a més a més una nova línia, una nova línia d'ajudes, per al foment d'activitats destinades a la promoció i la integració dels col·lectius més desfavorits via l'esport. Perquè hi ha experiències precioses arreu del món que funcionen precisament en este sentit, per al desenvolupament comunitari, per a la cohesió social via l'esport, i que jo mateix vaig tindre l'honor de poder escoltar algunes d'eixes experiències quan vam anar al Consell d'Europa i van escoltar experiències del Regne Unit, d'Alemanya, ens explicaven com treballaven en eixe sentit per a cohesionar una societat ja d'esport.

I per això hem creat eixa nova línia d'ajudes. Perquè l'esport pensem que pot aconseguir eixe objectiu que té el govern del botànic, que és teixir territori del País Valencià, i per a fer-ho evidentment teixint el territori només es pot fer quan les persones ens agarrem de les mans i podem practicar esport, no quan un apreta a córrer quan vol i escolta que ha de sentir parlar de política.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Diputada Sandra Mínguez, per acabar de concretar la interpel·lació.

La senyora Mínguez Corral:

Gràcies, president.

En este turno de réplica me gustaría abordar el tema de las federaciones territoriales deportivas. Y, cómo no, me

detendrá en la más popular, la federación de ese deporte que llena tantas portadas, que nos gusta tanto, a mí la primera, pero que desgraciadamente silencia también muchos otros problemas, que es el fútbol.

Señor *conseller*, ¿saben quién preside la federación de fútbol de la Comunidad Valenciana? Pues lo debe de saber porque esta persona prácticamente lleva en el cargo desde que usted y yo nacimos, lleva en el cargo desde 1986. Pero bueno, no nos alarmemos que estos cargos tienen una duración de solo cuatro años, y hay elecciones democráticas que respaldan la limpieza del sistema. Pero en realidad lo que pasa es que cada cuatro años suele salir la misma persona reelegida. Así que igual sí que nos hemos de alarmar porque los cargos presidenciales, democráticos, se supone cada cuatro años, se acaban convirtiendo siendo vitalicio.

Y quiero comentarles lo curioso del mundo paralelo a esta federación, que es el comité de árbitros, un órgano dependiente de la federación de fútbol, cuyo presidente es elegido a dedo por el presidente de la federación, y si el presidente de la federación lleva treinta años en el cargo, el presidente del comité de árbitros lleva veintiocho.

Bien, ¿conocían que una de las ocupaciones del presidente del comité de árbitros es la de seleccionar a los árbitros que tendrán derecho a votar al presidente en las elecciones que se presenten? Y este porcentaje es el 15% de los votantes totales en las elecciones de presidente. Pudiera parecer, pudiera parecer como si el sistema se hubiese convertido en un cortijo de aguas estancadas, digo «pudiera parecer». Y lo que no parece, porque es una realidad realidad, es que estamos hablando de un sistema opaco y endogámico.

Señor *conseller*, ¿piensa articular medidas para mejorar la participación en los órganos directivos de las federaciones deportivas aplicando criterios de transparencia?

Y quiero compartir con ustedes la situación de los árbitros de fútbol en la Comunidad Valenciana. Igual alguna de nosotras conocemos a algún arbitro y seguro que todas hemos ido a ver algún partido *amateur*.

Bien. La violencia de nuestro fútbol es algo que hemos asumido como sociedad, la hemos normalizado y todos somos responsables. Acudir a un partido de niños y niñas y ver cómo el padre de alguno de ellos se acuerda de la santa madre del arbitro, mientras el resto de padres se ríen, es algo completamente normal en dichos partidos.

Bien. Los niños, recordemos que se están formando y educando también en estos ambientes, y luego no pidamos que sean respetuosos cuando se están educando en el insulto. Como dijo Pitágoras, «educad a los niños y no tendréis que castigar a los hombres».

¿Qué pasa con el arbitro? Están solos, son insultados cada fin de semana. Y con este caldo de cultivo, las agresiones físicas acaban llegando. Es cuestión de jugar a la ruleta y a alguien le acaba tocando. Pudiera parecer que exagero, pero les animo a sus señorías a que visiten la web del sindicato de árbitros, en la que desde hace años, varios años, se denuncian públicamente las agresiones sufridas todos los fines de semana en nuestra comunidad.

Bien. Aunque los comités de árbitros no dependen directamente de *conselleria*, dependen de las federaciones, que sí que dependen de *conselleria*, por lo tanto, indirectamente los comités de árbitros también dependen de la *conselleria*.

Por tanto, señor *conseller*, me gustaría preguntarle: ¿es consciente de la situación del arbitro de fútbol de estas categorías? ¿Está *conselleria* trabajando en este respecto? Y ¿se ha reunido o se piensa reunir con árbitros para saber de primera mano cuál es la situación real?

Por último, para finalizar, me gustaría hablarles de algo muy importante, que es el dinero. ¿Saben cuánto dinero se mueve en el fútbol regional y de formación? ¿Saben cuánto dinero se declara o está sujeto a impuestos? ¿Saben algo de las cuentas de la federación o del comité de árbitros?

Yo no sé mucho, la verdad, y tampoco he podido investigar. Hagamos una estimación. En España se juegan cada fin de semana 26.000 partidos. Podemos estar hablando de un millón de partidos al año federados. Cada partido cuesta..., de 30 euros el que menos dinero cuesta, a 10.000 euros los partidos de primera división. Quitando estos, y haciendo unos cálculos, una estimación, podemos estar hablando de que se gastan..., 100.000 millones de euros lo que se ingresa en federaciones y comités al año. Hablamos de muchos millones de euros y no sabemos nada al respecto.

Y mi pregunta es clara, señor *conseller*: ¿cuándo la *conselleria*..., para cuándo tiene pensado auditar estas cuentas, mostrar a la ciudadanía la transparencia de las mismas y que cumplen la legislación actual?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Acabarem la sessió de hui amb la resposta a la interpel·lació del conseller.

Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, diputada.

Evidentment queestic i som conscients de la situació que patixen molts dels àrbitres del nostre territori, entre altres coses, perquè és una d'aquelles coses que més sobta quan un és conseller d'esport. I és que moltes setmanes em toca signar sancions a persones que no poden entrar ja en la vida en centres esportius per agressions a àrbitres. I, evidentment, que sabem de la situació i estem fent tot allò que està en les nostres mans.

Com vosté ha definit, no és competència nostra. Sí que és competència nostra i del conjunt de la ciutadania i d'esta cambra també treballar per a millorar la convivència en l'esport i en el conjunt de la societat. Allò és el que estem fent: educar perquè els nostres xiquets i xiquetes no facen el que els seus pares, alguns dels seus pares estan fent. I, per tant, hem d'incidir en eixe aspecte, i ja ho estem fent.

El que sí que podem fer és una de la part que vosté em deia, i és que..., de quina manera es pot incidir en democratitzar algunes federacions, en el seu conjunt, perquè moltes d'elles ja funcionen molt bé, eh? I, per tant, se'ls ha d'agrair el seu treball, com vosté ha fet al principi.

Però també és cert que sí que hem de modificar eixe decret d'entitats -ho he dit-. És un dels nostres acords de legislatura, és un dels nostres objectius per a democratitzar i per a fer transparents eixes federacions, que algunes d'elles tenen massa opacitat, especialment en alguna gestió, en la dels comptes, com vostés estava dient. Però no només això.

I, per tant, estem segurs que amb eixa modificació del decret d'entitats cabrà eixa democratització, eixa major transparència, major participació i major igualtat també en el conjunt dels òrgans executius i dels òrgans directius de les federacions esportives. Per això volem fer eixa modificació.

No només volem fer eixa modificació, com deia, hem de treballar en conjunt per a millorar la convivència als nostres camps, al conjunt de la societat. Per això, pensem que és importantíssim invertir en esport base, perquè precisament l'esport és tot el contrari del que s'estava dient, del que massa vegades es manifesta cap a fora, i és que l'esport és cohesió, l'esport és educació, l'esport és una d'aquelles millors maneres per a fer societat, per a unir-nos.

Per això pensem que hem de fer-ho des del principi, des de la base. Per això nosaltres incidim més des dels més menudets, perquè quan arriben a juvenils, quan arriben a júnior, quan arriben a sub-23 els nostres esportistes no reproduïsquen eixes actuacions. I, per tant, que puguem arribar a un esport més net, com deuria ser tot l'esport.

De totes maneres, com deia, coincidirà que no és una qüestió únicament esportiva i, per tant, ho haurem de fer entre totes i tots. Ho hem dit moltes vegades, ací ho hauran escoltat que ho he dit jo, educa tota la tribu. Doncs també fem esport en col·lectivitat i, per tant, haurem de ser totes i tots els que millorem eixes actuacions.

Res més a dir. Dir que, evidentment, estic... estem completament d'acord amb els eixos d'actuació que vosté mateixa ens ha dit, estem treballant-los ja. Pensem que és importantíssim eixe programa d'esport a l'escola. Creiem que en tindrà uns gran resultats, perquè moltes de les federacions per primera vegada tindran accés a una població escolar que podran transmetre també eixos valors d'esforç, de cooperació més que de competitivitat i que tots més enllà d'allò que puguem pensar, d'allò que pugem sentir, d'aquella situació que tinguem, que fem com els jugadors de rugbi, i és que quan s'acaben els temps, en lloc d'acabar insultant-se, se fa un tercer temps en què un tranquil·lament es dona la mà, s'abraça i parla de qualsevol cosa de forma amigable.

Estaria bé que poguérem fer també tercers temps en estes Corts Valencianes i que alguna gent aprenguera, per exemple, a demanar perdó, quan s'ha de demanar perdó, i a no fer passar vergonya quan un està assegut ahí després de tants anys, com este matí, en el que pareix que no hagen après res i que s'hagen dedicat (*aplaudiments*) altra vegada a repetir i a repetir i a passar per moments tan durs.

Jo acabe amb una frase, i és que abans..., este matí, quan els estava escoltant, i no escoltava la paraula *perdó*, em venia al cap una frase atribuïda a Jesús, la seua primera fase, crucificat, i era que deia: «Pare, perdona'ls, no saben el que fan.» (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, hem finalitzat el treball d'esta vesprada. Per tant, continuarem demà a les deu del matí el nostre treball.

Se suspén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

(*Se suspén la sessió a les 19 hores i 9 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alcón Soler, Eva
Almería Serrano, José Francisco
Álvaro Cerezo, Mònica
Andrés Sanchis, Concha
Argüeso Torres, Emilio
Arqués Cortés, Vicent
Barceló Chico, Ana
Bellver Casaña, Jorge
Bernal Talavera, María
Bertomeu Vallés, Antoni
Betoret Coll, Vicente
Boix Pastor, Alfred
Bonig Trigueros, Isabel
Briet Seguí, Rafael Francisco
Caballero Hueso, Mercedes
Caballero Montañés, Juan Carlos
Cabedo Laborda, Cristina
Campello Moreno, Marian
Calpe Saera, José Ramón
Casanova Claramonte, Vicente
Castelló Sáez, Alfredo
Catalá Verdet, María José
Cerdán Pastor, David
Císcar Bolufer, José
Climent González, Rafael
Córdoba Cortijo, Juan Ginés
De Miguel Martínez, David
Díaz González, Elisa
Escrig Monzó, María Sabina
Estañ García, Antonio
Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
Ferrer San Segundo, María José